J

~~237~~ 212

Princeps ab Auersperg

Admod. Rde Pater. Accedo in amicitia A. R. V.ae et affectu novo, cum de veteris pertinaci tenore nil detulit, nil silentio delibatum, sed commemoratione duntaxat contractae olim consuetudinis nostrae, quam iam inde ab annis vigenti hoc colui constantius et animo semper et saepe praedicatione meritorum, quae interea magis crevere A. V.ae in terra iam mari iam Coelo denique ipso indefesse scrutari; itaque effecere ut sibi genus humanum in pleris illis abditis rerum eius pulcherrimum Philosophiae fructum liberis dedat; nihil admirari: mihi certe cui aliquando tantum V. rerum consulto esse licet, hoc beneficium obvenit, illudque alterum adhuc praestantius, quod totus hic rerum omnium contextus, cogitationi lustratus, ad caetera illa, quibus destinamus, sua ipsa vel magnitudine vel excellentia vilescat: nec iam in astra ipsa feramus, aut vestra illa antra Romana subeamus, quorum altera, quae illis quae supra sunt, inferiorum pretia demunt, altera vero quae supra se sunt et fuere, honesta esse et haurienda ostendunt. sed de his satis. Coelorum auditio-

hic accepimus, omnes R.V.strae libros in ma-
gnitudinis iustae volumina digestos, typis
tamen: edendos esse, quod si fiet, melius
de ijs merebitur, optime de iis quidem certe
qui in characteris minutioris oculorum debilia
nimis ferunt; hic et causa mea esse, cum in
alimentum animi alit, quidquid lectioni per otium
summo, et tempori sat pretii politico, sic i-
tales. Ulterius sum semper

R.V.:

Addictissimus

Viennae 12 7b.
1662.

Princeps ab
Auersperg

Princeps d'Aursperg